

तोयफला (तोय + फल) f. *Cucumis utilisissimus* Roxb. (ईर्वाह) RĀGĀN. im ÇKDr.
तोयम् adv. v. l. für तूयम् (s. u. तूय) NAIGH. 2, 15.
तोयमय (von तोय) adj. f. ई aus Wasser gebildet, bestehend: रुविम् MBh. 7, 9608. HARIV. 11415. 2149 (nach den vorangehenden Stellen zu verbessern). वपुम् 2145. 2462. भूमि 3909.
तोयमल (तोय + मल) n. Meerschäum NIGH. Pr.
तोयमुच्च (तोय + मुच्च) m. Wolke R. 3, 79, 4.
तोययत्न (तोय + यत्न) n. Wasseruhr, Klepsydra SŪRJAS. 13, 21. — Vgl. जलपत्न.
तोयरस (तोय + रस) m. Nass, Wasser: दिव्य MBh. 8, 4237.
तोयराज् (तोय + राज्) m. (nom. ०राज्) der König der Wasser, Beiw. des Meeres HARIV. 6527.
तोयराशि (तोय + राशि) m. See, Teich DAÇ. 1, 17.
तोयवत् (von तोय) 1) adj. mit Wasser versehen, von Wasser umgeben: श्वासास्तोयवान्दुर्ग एकमार्गः प्रशस्यते MBh. 12, 3696. — 2) f. ०वती N. einer Pflanze, = अमृतवल्ली *Cocculus cordifolius* DC. NIGH. Pr.
तोयवल्ली (तोय + वल्ली) f. *Cocculus cordifolius* DC. NIGH. Pr.
तोयवल्ली (तोय + वल्ली) f. *Momordica Charantia* Lin. (s. कार्वेल्ल) RATNAM. im ÇKDr.
तोयवृत्त (तोय + वृत्त) m. *Blyxa Saivala* (शैवाल) Stend. NIGH. Pr.
तोयवृत्ति (तोय + वृत्ति) = तोयायामार्ग NIGH. Pr.
तोयवेला (तोय + वेला) f. Wasserrand, Ufer HARIV. 12014.
तोयशुक्लिका (तोय + शुक्ल) f. eine zweischalige Muschel, *Auster* RĀGĀN. im ÇKDr.
तोयशूक (तोय + शूक) *Blyxa Saivala* (शैवाल) Stend. NIGH. Pr.
तोयसार्पिका (तोय + सर्प) f. Frosch NIGH. Pr.
तोयसूचक (तोय + सूच) m. dass. ÇĀBDĀRTHAKALPATARU im ÇKDr.
तोयाधार (तोय + आधार) m. Wasserbehälter, Teich u. s. w. ÇĀK. 14.
तोयाधिवासिनी (तोय + अधि + वासिनी) f. *Bignonia suaveolens* Roxb. RATNAM. 2. तोयादिवासिनी v. l. ÇKDr. — Vgl. अम्बुवासिनी, अम्बुवासी.
तोयायामार्ग (तोय + आयाम) m. *Achyranthes aquatica* NIGH. Pr.
तोयालय (तोय + आलय) m. Meer, Ocean und als Synonym von उदधि und समुद्र (s. d.) N. einer best. Constellation VARĀH. BṚH. 12, 17.
तोयाशय (तोय + आशय) m. Wasserbehälter, Teich, Fluss u. s. w. ṚT. 3, 21. VARĀH. BṚH. S. 19, 20. DHŪRTAS. 74, 4.
तोयाद्वा (तोय + उद्वा) f. = तोयायामार्ग NIGH. Pr.
तोरण m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 3, 10. n. SIDDH. K. 249, a, 5. 1) m. n. (nur neutr. zu belegen) Bogen, bogenförmiges Thor; insbes. ein bei feierlichen Gelegenheiten errichteter Bogen AK. 2, 2, 16. TRIK. 2, 7, 31. H. 1007. 1008. उन्नतद्वारतोरणो समुपविश्य (पत्नी) PANKĀT. 192, 16. Z. d. d. m. G. 9, 666 (an einer Wage). द्वारतोरणानिर्घृत्तैर्युक्तम् (नगरम्) MBh. 1, 4344. 4, 1399. 13, 2828. 14, 2523. N. 5, 3. सक्तं प्रङ्गेश्य कैलासः शिलाधातुविभूषितः । तोरणीश्वेव निविडैः प्राप्रुभिश्च पादपैः ॥ HARIV. 12005. R. 1, 1, 72. दृढतोरणार्गला (पुरी) 6, 26. 2, 71, 11. 91, 32, 33. 5, 39, 19. 40, 6. 15. 41, 41. 6, 17, 8. SUÇR. 1, 107, 14. 2, 284, 11. सुरपतिधनु-शारूपा तोरणो MEGH. 73. KUMĀRAS. 7, 3. RAÇH. 1, 41. 7, 4. 11, 6. VARĀH.

BṚH. S. 35, 5. 42(43), 25. 43(34), 4. 8. 17. 52, 125. PRAB. 26, 7. BHĪG. P. 4, 9, 54. 21, 1. 25, 14. GĪT. 7, 26. सतोरणमहामात्रैः पतद्विद्य गतासुभिः — जज्ञैः MBh. 6, 3155. Am Ende eines adj. comp. f. आ 2, 353. R. 3, 54, 15. 6, 1, 34. SŪRJAS. 12, 38. Vgl. उत्तोरण, कौतुक (auch BHĪG. P. 9, 11, 28). — 2) n. Hals, Nacken HĀR. 174. — 3) m. Bein. von Çiva MBh. 13, 1232
तोरणमाल (तोरण + माला) N. pr. eines Wallfahrtsortes Verz. d. Oxf. H. 149, b, 7.
तोरणवत् (von तोरण) adj. mit Bogen, Ehrenbogen versehen: कपाट-तोरणवती (das suff. gehört zu कपाट und तोरण) पुरी R. 1, 5, 9.
तोरणमण m. N. pr. eines Fürsten RĀGĀ-TAR. 3, 102. — Vgl. तोरणमण.
तोरणवत्स (तोर् + वत्स) m. N. pr. eines Rshi mit dem patron. Āñ-girasa Ind. St. 3, 217. — Vgl. तोरणवत्स.
तेल (von तुल्) 1) adj. sich wiegend; s. घनतेल. — 2) m. n. ein best. Gewicht, = तेलक ÇKDr. (इत्यागमः). — 3) f. आ nom. act. von तुल् VOP. 26, 192. — Vgl. तुला.
तेलक m. n. ein best. Gewicht, = 2 Çāṇa ÇĀBDAM. im ÇKDr. = 80 und auch 96 Rakti ÇKDr. — RĀGĀ-TAR. 4, 201. — Vgl. तुला.
तेलन (von तुल्) n. 1) das Aufheben R. 1, 66, 19. 67, 10. — 2) das Wägen Schol. zu KĀTJ. ÇR. p. 52, 4. MIT. 140, 1.
तेल्य (wie eben) adj. zu wägen Z. d. d. m. G. 9, 668.
तोष (von 1. तुष्) adj. trübselnd, spendend: तोषा वृत्रहणा ऊवे (इन्द्राग्नी) RV. 3, 12, 4. त्वे राय इन्द्र तोषतमाः 1, 169, 5.
तोषम् adj. dass.: तोषासी रथयावानी वृत्रहणार्थराजिता (इन्द्राग्नी) RV. 8, 38, 2.
तोष (von तुष्) m. 1) Befriedigung, Zufriedenheit, Freude DHAR. im ÇKDr. तोषपरो किं लाभः MBh. 5, 1545. ०द 13, 1285. यथा च गृहिणास्तोषो भवेद्वै बलिकर्मणि 13, 4778. HIT. 74, 5. KATHĀS. 12, 195. 20, 25. BHĪG. P. 4, 1, 6. 5, 19, 7. फलशून्या स्तुतिस्तोषे दीपे प्राणाधनतयः RĀGĀ-TAR. 6, 323. देवस्तस्य परं तोषं जगाम hatte seine Freude an ihm HARIV. 9820. Mit dem subj. compon.: ईश्वर ० 9587. मनस्तोष GĪT. 5, 20. तत्कर्म कृरि-तोषं यत् wodurch Hari zufriedengestellt wird BHĪG. P. 4, 29, 49. mit dem Grund der Freude compon.: साङ्गस्मरोत्पत्ति ० KATHĀS. 23, 79. — 2) personif. ein Sohn Bhagavants und einer der 12 Tushita-Götter BHĪG. P. 4, 1, 7. — तोषमतिव्याकृताम् MBh. 1, 8258 fehlerhaft für तोषामति ०, wie schon WEST. u. ह् mit व्या verbessert.
तोषण (vom caus. von तुष्) 1) adj. f. ई beschwichtigend, zufriedenstellend, erfreuend: एतावदेव पुरुषैः कार्यं हृदयतोषणम् MBh. 2, 678. पशून् — हृदयतोषणान् 5, 3008. BHĪG. P. 1, 6, 37. व्रतानि कृरितोषणानि 3, 1, 19. 8, 16, 24. तोषणो von der Durgā HARIV. 10238. सुतोषण von Rudra 7437. — 2) n. das Beschwichtigen, Zufriedenstellen, Erfreuen AK. 3, 4, 18, 128. कृरि ० BHĪG. P. 1, 2, 13.
तोषयितव्य (wie eben) adj. zu beschwichtigen, zufrieden zu stellen: व्रतैश्च u. s. w. शक्रस्तोषयितव्यो वै मया MBh. 9, 2771.
तोषल m. nom. gent. HARIV. 4736. तोषलक 4734. 4741. — Vgl. तोषल.
तोषिन् (von तुष्) adj. 1) am Ende eines comp. zufrieden seiend mit, Gefallen findend an: अल्प ० MBh. 13, 3030. राण ० HARIV. 18267. — 2) zufriedenstellend, erfreuend: सर्वदेवमनस्तोषी (यज्ञः) R. 4, 37, 31. अनुव्र-याभिनविश ० erfreuend mit, durch KUMĀRAS. 5, 7.